

Nieuwsbrief september 2021

Nieuws uit Nederland

Prinsjesdag: belastingplan 2022

Normaal gesproken bespreek ik de plannen voor het nieuwe belastingjaar die met Prinsjesdag worden gepresenteerd in een aparte nieuwsbrief. Dit jaar zijn de wijzigingen, ingegeven door de demissionaire status van het kabinet, zodanig beperkt dat zo'n nieuwsbrief dan erg kort zou zijn. Daarom beperk ik me hier tot de volgende opsomming:

- a. Er komt in de werkkostenregeling een gerichte vrijstelling voor de vergoeding van bepaalde thuiswerkkosten. Uitgangspunt is een vrijstelling voor een forfaitair bedrag van max. € 2 per thuisgewerkte dag of een deel daarvan. Voor eenzelfde werkdag kan niet tegelijkertijd de vrijstelling voor een thuiswerkkostenvergoeding als de vrijstelling voor een reiskostenvergoeding woon-werkverkeer naar de vaste werkplek van toepassing zijn (€ 0,19 per km). Als een werknemer tenminste 128 dagen per kalenderjaar naar een vaste werkplek reist, mag de werkgever een vaste onbelaste reiskostenvergoeding geven alsof de werknemer 214 dagen per kalenderjaar naar die vaste werkplek reist. Voorgesteld wordt deze 128-dagenregeling, zowel t.a.v. de vaste reiskostenvergoeding voor reizen naar de vaste werkplek als voor de thuiswerkkostenvergoeding, pro rata toe te passen als structureel een of meerdere dagen wordt thuisgewerkt.
- b. Het maximale bedrag van de inkomensafhankelijke combinatiekorting wordt verlaagd met € 395 en het afbouwpercentage van de arbeidskorting wordt verlaagd met 0,14 procentpunt.
- c. De cap (catalogusprijs waarover de maximale korting op de bijtelling voor emissievrije personenauto's van toepassing is) in de bijtelling wordt in twee stappen verlaagd. De vanaf 1 januari 2022 geldende korting van 6% op de bijtelling wordt toegepast op een cap van € 35.000 en vanaf 2023 op een cap van € 30.000. Per 2025 wordt de korting op de bijtelling verlaagd van 6% naar 5%.

- d. Door de uitzondering op het fiscale partnerbegrip voor de persoon die geen inwoner en geen kwalificerende buitenlandse belastingplichtige (KBB) is, kunnen bepaalde belastingplichtigen met een partner die binnenlands belastingplichtige of KBB is, wel recht hebben op de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK), terwijl bepaalde binnenlandse belastingplichtigen met een partner die binnenlands belastingplichtige of KBB is, hier geen recht op hebben. Deze uitzondering op het fiscale partnerbegrip gaat niet meer gelden voor toepassing van de IACK.
- e. De vrije ruimte van de werkkostenregeling wordt met terugwerkende kracht tot 1 januari 2021 vergroot tot 3% van de loonsom tot € 400.000. Hiermee wordt 2021 alsnog gelijk getrokken met 2020. Vanaf 2022 zal het percentage terugkeren naar 1,7%.
- f. De fiscale regeling voor aandelenoptierechten wordt per 1 januari 2022 gewijzigd. Nu is het zo dat aandelenoptierechten belast worden op het moment dat de optierechten worden uitgeoefend, ofwel het moment waarop de optierechten worden omgezet in aandelen. Vanaf 2022 komt er een keuze om het heffingsmoment te verschuiven naar het moment waarop de bij uitoefening van het aandelenoptierecht verkregen aandelen verhandelbaar zijn en er dus liquide middelen voorhanden kunnen zijn om de verschuldigde belastingen te voldoen.

Bron: Ministerie van Financiën, 21 september 2021.

Grensarbeiders die thuiswerken a.g.v. Covid-19

Op 30 april 2020 hebben de bevoegde autoriteiten van België en Nederland een akkoord gesloten dat duidelijkheid verschaft over de situatie van de grensarbeiders in de context van de Covid-19 gezondheidscrisis. Dit akkoord is al een aantal keren verlengd, inmiddels tot en met 31 december 2021. Op basis hiervan worden verplichte thuiswerkdagen belast alsof deze werkzaamheden zijn verricht op het grondgebied van de normale werkstaat.

Deze afspraken krijgen mogelijk een permanent karakter. De staatssecretaris heeft eerder al aangegeven dat hij positief staat tegenover het idee van een regeling in de belastingverdragen waardoor het heffingsrecht bij een bepaald aantal thuiswerkdagen in de werkstaat blijft en hij heeft dit onderwerp op de agenda gezet bij de besprekingen met beide buurlanden. Een aanpassing van een belastingverdrag vergt volgens hem ook een goede analyse van de positieve en negatieve inkomenseffecten en de samenloop met sociale zekerheid. Op basis van de eerste verkennende besprekingen met Duitsland en België hierover kan de staatssecretaris nog niet zeggen of het zal lukken om met Duitsland en België een structurele thuiswerkregeling overeen te komen.

Bron: Ministerie van Financiën, 31 augustus 2021.

Stamrechttuitkering pensioen-B.V. Nederbelg in Nederland belast

Een man is tot 1 juli 2014 woonachtig in Nederland. In het verleden is hij met zijn toenmalig werkgever een ontslagvergoeding overeengekomen. Deze is onbelast gestort in een daarvoor opgerichte B.V., met het doel dat de vennootschap periodieke uitkeringen doet aan de man. Op 1 juli 2014 emigreert hij naar België en ontvangt hij vanuit de B.V. vanaf dat moment zowel periodieke als eenmalige uitkeringen. De man vindt dat zowel de periodieke als eenmalige uitkeringen ter heffing zijn toegewezen aan België op basis van artikel 21 van het belastingverdrag (het restartikel).

Rechtbank Zeeland-West-Brabant is met de inspecteur echter van mening dat de periodieke en eenmalige uitkeringen ter heffing aan Nederland zijn toegewezen. Volgens de Rechtbank heeft de beëindigingsvergoeding overwegend een pensioen karakter en is daarom op de uitkeringen in de Belgische periode artikel 18 van het belastingverdrag (pensioenartikel) van toepassing. Ook als er sprake zou zijn van een afkoop van lijfrente m.b.t. de eenmalige uitkering, doet dat niet af aan deze conclusie. De eenmalige uitkering zou volgens de Rechtbank dan onder "soortgelijke beloning" moeten worden gekwalificeerd in de zin van artikel 18 van het verdrag. Dat dergelijke afkoopsommen onder dit artikel vallen, volgt ook uit de gezamenlijke artikelsgewijze toelichting bij het verdrag.

Ook verwerpt de Rechtbank de stelling dat Nederland in elk geval vrijstelling moet verlenen voor zover de uitkeringen in de Belgische periode zijn belast in België. Er bestaat voor Nederland op basis van het verdrag geen verplichting om een voorkoming te geven met betrekking tot (een deel van) de inkomstenbestanddelen waarvan het heffingsrecht aan Nederland is toegewezen. Dubbele heffing staat weliswaar op gespannen voet met doel en strekking van het verdrag, maar de oplossing die het verdrag daarvoor geeft is het opstarten van een onderlinge overlegprocedure in het woonland België.
Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 15 juli 2021.

Hoogleraar in België krijgt geen aftrek elders belast

Een inwoner van België werkt zowel ergens in dienstbetrekking en als hoogleraar aan de universiteit in Maastricht. Voor de universiteit geeft hij (ook) gemiddeld 2 tot 3 lezingen per week die hij thuis voorbereidt. In zijn aangifte inkomstenbelasting 2016 geeft hij een negatief resultaat uit overige inkomsten aan, onder meer door de kosten die hij gemaakt heeft in verband met de lezingen in aftrek te brengen. Ook claimt hij een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant beslist dat de man niet aannemelijk heeft gemaakt dat de kosten in het kader van een overige werkzaamheid zijn gemaakt en niet in het kader van zijn dienstbetrekking, die niet voor aftrek in aanmerking komen in de Wet IB 2001. De man heeft volgens de Rechtbank ook geen recht op een aftrek elders belast. Omdat hij in België woont, is hij buitenlands belastingplichtig voor de Wet IB 2001. Op grond van het belastingverdrag met België zijn de inkomsten uit een dienstverband in Nederland in beginsel in Nederland belast. Hieraan doet niet af dat hij een deel van zijn werkzaamheden thuis in zijn woonplaats in België verricht. De Rechtbank verwerpt tot slot ook zijn beroep op het vertrouwensbeginsel. Dat de inspecteur in het verleden een waarneming ter plaatse bij hem thuis heeft gedaan en de door hem in zijn aangifte gevolgde verdeling van de inkomsten heeft goedgekeurd en dit in voorgaande jaren niet heeft geleid tot een correctie, betekent nog niet dat sprake is van een bewuste standpuntbepaling.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 30 juni 2021.

BOF-vrijstelling niet van toepassing

Een man schenkt in december 2014 de aandelen in een B.V. met een waarde van € 453.462 aan zijn twee kinderen. Het vermogen van de B.V. bestaat hoofdzakelijk uit onroerende zaken die langdurig worden verhuurd. De kinderen claimen in hun aangiften schenkbelasting de bedrijfsopvolgingsfaciliteit (BOF) voor de aandelen in de B.V.

Rechtbank Noord-Holland is het echter met de inspecteur eens dat de verhuuractiviteiten niet zijn aan te merken als het drijven van een onderneming. De werkzaamheden die door de B.V. worden uitgevoerd, zoals het zoeken van projecten en huurders, overleg met huurders en investeerders en incasso van de huur, passen volgens de Rechtbank bij het beleggen in onroerend goed op een dusdanige manier dat die werkzaamheden niet kunnen worden aangemerkt als meerarbeid die onmiskenbaar ten doel heeft een meerrendement te behalen. De werkzaamheden zijn passend bij aard en omvang van het te beheren bestand aan onroerende zaken. Ook het aantal personeelsleden dat bij deze werkzaamheden was betrokken, zes waaronder de DGA en de gemachtigde, dragen bij aan dat beeld. Als de B.V. nieuwe onroerende zaken koopt, worden deze opgeknapt en daarna langdurig verhuurd. Van projectontwikkeling en doorverkoop is geen sprake. Ook gezien de ontvangen huren en de waarde-indicatie is er geen sprake van meer dan normaal vermogensbeheer, omdat in redelijkheid niet kan worden gezegd dat sprake is van een meerrendement.

Bron: Rechtbank Noord-Holland 20 augustus 2021.

BOF-vrijstelling niet van toepassing (2)

En nog een uitspraak over de BOF-vrijstelling. Hier is de aanleiding het overlijden van een vrouw in 2013. Haar erfgenamen zijn haar echtgenoot en twee kinderen. Tot de huwelijksgoederengemeenschap behoren alle aandelen in een holding. De vraag is of de bedrijfsopvolgingsvrijstelling in de Successiewet van toepassing is.

De holding bezit vastgoed dat merendeels aan derden wordt verhuurd. Eerder heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant al geoordeeld dat bij de exploitatie daarvan niet meer arbeid wordt verricht dan wat bij normaal vermogensbeheer gebruikelijk is. Hof 's-Hertogenbosch oordeelt nu dat het zelf verrichten van al het property management – met uitzondering van de onderhoudswerkzaamheden – op zichzelf niet voldoende is om aan de arbeid-plus eis te voldoen. De verrichte arbeid moet namelijk meer zijn dan wat gebruikelijk is bij vermogensbeheer.

Bovendien heeft de holding in ruim dertig jaar voor het overlijden van de vrouw geen onroerende zaken gekocht of verkocht. Aan de rendement-plus eis wordt gezien het rendement van 1,7% ook niet voldaan

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 29 juli 2021.

Lijfrenteschenking is geen periodieke gift

In 2004 richt belanghebbende een stichting op. Deze heeft met ingang van 1 januari 2008 een ANBI-status. Belanghebbende en zijn echtgenote schenken in 2011 bij notariële akte een periodieke uitkering aan de stichting voor een periode van vijf kalenderjaren, ingaande 2011 met jaarlijkse termijnen van elk € 50.000. De verplichting tot schenking vervalt volgens de schenkingsakte niet alleen door tijdsverloop van vijf jaar, maar ook door het overlijden van de langstlevende schenker.

Volgens de inspecteur kwalificeert de gift van 2012 niet als periodieke gift, omdat de verplichting tot de schenking niet uiterlijk eindigt bij overlijden van één persoon, maar bij het overlijden van de langstlevende van meerdere personen, terwijl de sterftekans van X en zijn echtgenote gedurende de duur van de verplichting is berekend op 0,03%. Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft de man eerder in gelijk gesteld, maar Hof 's-Hertogenbosch was het met de inspecteur eens. Nu heeft Advocaat-Generaal (A-G) Niessen een conclusie genomen.

Volgens de A-G is voor het aanmerken van de schenking als een periodieke gift vereist dat een wezenlijke onzekerheid bestaat, die statistisch benaderd hoger is dan ongeveer 1%. De A-G concludeert verder dat belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat de kans dat binnen vijf jaar na de schenking van het stamrecht de ANBI-status van de onderhavige stichting zal worden ingetrokken, zo groot is dat deze samen met de kans dat zowel belanghebbende als zijn echtgenote binnen die periode zullen overlijden, meer dan 1% bedraagt. Tot slot verwerpt de A-G het beroep op het gelijkheidsbeginsel, omdat de situatie waarbij een periodieke gift afhankelijk is gesteld van het leven van één persoon niet gelijk is aan die waarbij de periodieke gift afhankelijk is van het leven van twee of meer personen.

Bron: Hoge Raad, 17 augustus 2021.

Dga's niet in dienstbetrekking bij werkmaatschappij

Dga's A, B, C en D houden via hun personal holdings in de aandelenverhouding van respectievelijk 27,5%, 27,5%, 22,5% en 22,5% via een tussenholding aandelen in de werkmaatschappij. De tussenholding is belast met het bestuur en management van de werkmaatschappij. Hiertoe is tussen de tussenholding en de werkmaatschappij een managementovereenkomst gesloten. Tussen tussenholding en de holdings zijn soortgelijke overeenkomsten gesloten. Op het verzoek aan de inspecteur om een beschikking te nemen over het al dan niet verzekerd zijn op grond van de werknemersverzekeringen, heeft de inspecteur geoordeeld dat sprake is van verzekeringsplicht. De Dga's zijn het hier niet mee eens.

Rechtbank Gelderland heeft eerder geoordeeld dat geen sprake is van civielrechtelijke dienstbetrekking met de werkmaatschappij en dus ook geen verzekeringsplicht. Hof Arnhem-Leeuwarden heeft dit nu bevestigd.

De arbeidsverhoudingen zijn als overeenkomsten van opdracht vormgegeven. De holdings sturen facturen met Btw voor de dienstverlening. Dat de Dga's feitelijk voor de werkmaatschappij hebben gewerkt en dat zij daarvoor de ervaring en expertise hebben, leidt op zich niet tot de conclusie dat zij zich persoonlijk hebben verplicht arbeid te verrichten. Dat sprake is van een managementverhouding en niet van arbeidsovereenkomsten ziet het Hof bevestigd in hetgeen in de verschillende overeenkomsten is bepaald over vervanging. Vervanging vindt plaats naar functie. De bestuurders hebben hun taken onderverdeeld in categorieën. Bij vervanging neemt de vervanger de taken die bij deze categorieën horen op zich. Zijn kwaliteit en achtergrond moeten aansluiten bij deze categorieën. Dat vervanging uiteindelijk slechts beperkt heeft plaatsgevonden in de vorm van onderlinge vervanging en op een deelterrein, maakt dit niet anders. Het Hof ontkent verder dat sprake is van een gezagsverhouding tussen de natuurlijk personen en de Algemene vergadering van aandeelhouders. Geconcludeerd kan dus worden dat bij het hanteren van de juiste overeenkomsten het werken via persoonlijke holdings niet -per definitie- tot verzekeringsplicht leidt.

Bron: Hof Arnhem-Leeuwarden, 17 augustus 2021.

